Enderrock | Sergi Núñez | Actualitzat el 02/06/2022 a les 14:15

Laura i Llum d''Eufòria': «És un deure que TV3 tingui una representació total dels ciutadans que la paguem»

Parlem amb Laura i Llum sobre el seu pas pel concurs de talents de TV3

Laura i Llum

Eufòria s'ha convertit en un dels fenomens televisius més rellevants d'aquest any. Després de diversos intents, TV3 ha sabut trobar la tecla per oferir un *talent show* que enganxi joves però també gent d'altres edats. Entre els setze concursants que han passat fins ara pel programa, s'hi troben **Llum** i **Laura**, ara ja fora d'*Eufòria* -exconcursants des de les gales 4 i 3, respectivament-. Parlem amb elles per saber com han estat aquests mesos i com han viscut el fenomen.

Com heu viscut les setmanes posteriors a abandonar el programa i la gala de repesca?
Llum: Després de la gala 4, me'n vaig anar a la muntanya per desconnectar tot. Per a mi va ser més fotuda la gala de repesca que sortir del programa. Els *inputs* que et donen quan ets eliminat són positius, ja que tothom et diu que et trobarà a faltar o que l'actuació estava guai. En canvi, a la gala de repesca, feies l'actuació i, llavors, et deien si tornaves al programa o no. Se'm va fer una mica estranya, la veritat.
Laura: Sí, va ser estranya. Quan es va acabar la gala de repesca, vaig tenir la sensació com si no hagués passat res.

Perquè se us va fer tan estranya?
Llum: Hi tenia a veure que fos la primera vegada que fèiem una gala en directe. Mai havíem

viscut una gala tan ràpida. Recordo quan estava a la zona de perill a la segona gala amb la **Clàudia** i que estàvem estirades al terra com si res perquè no s'estava gravant res en aquell moment. Les primeres gales començaven a les cinc de la tarda i acabaven a la una de la nit.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=kOA-O9lTuiw

Demà serà ja l'onzena gala del programa. Com les viviu des de fora?

Laura: No ens afecten tant. Alguna vegada, quan han eliminat algú inesperat, és cert que ens hem quedat molt sorpreses.

Llum: Jo ho visc com una fan més. M'encanta veure-hi l'**Scorpio**, la **Núria**... És superguai perquè, a part de ser les meves companyes d'*Eufòria*, són les meves amigues i estic com una *cheerleader* a casa. Tot i això, per televisió em costa una mica veure el programa a vegades. No és el mateix ser al plató que veure-ho des de la tele. Quan tu estàs arrepenjat al teu sofà et sents amb la potestat de criticar. A vegades, em surt fer alguna crítica i després m'adono que fa dos dies jo també era allà i que sé de sobres el que es viu abans d'una gala. De fet, d'això en vaig parlar al meu *podcast*, *La Trinae.* És normal que les coses puguin sortir malament. S'ha de normalitzar que la perfecció és superutòpica i que no porta enlloc.

Com ha estat la vostra experiència al programa? Hi ha alguna cosa que no us ha acabat d'agradar?

Llum: Sí... Per exemple, recordo que el maquillatge que ens van fer les maquilladores de TV3 són guais, però a vegades, tinc la necessitat de prendre decisions sobre mi mateixa just abans de la gala. També, a la gala de repesca vaig notar que no tenia el poder de decisió que volia. Ens van triar la cançó, la posada en escena, la coreografia... Per això, a la gala de repesca, vaig notar que necessitava tenyir-me el cabell -que era una cosa que feia temps que volia fer- i poder prendre una decisió sobre la meva vida.

Us va faltar poder decidir com volíeu que fos la vostra actuació a la gala de repesca?

Laura: Clar. Al final, era el nostre moment. En una gala de repesca en què la gran majoria no tornaria al programa, m'hagués agradat poder fer una actuació meva. Hagués estat guai poder triar-ho tot. Que ens diguessin: 'aviam com et montes tu una actuació, no?' Per descomptat, amb l'ajuda dels *coaches.* Però hagués estat molt interessant i hagués tingut molt més sentit. Crec que el número de la repesca havia de ser una actuació d'autosuperació i per a una mateixa.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=jFHLsDE1hqA

Suposo que la tria de cançons també va molt condicionada al ritme televisiu que se li vol donar a la gala o a les possibilitats de treballar una cançó en una setmana...

Laura: Sí, clar. Suposo que necessiten el mateix nombre d'actuacions de balades, de cançons èpiques, etc.

Llum: Cal tenir en compte també tota la pressió que hi ha: del ritme de treball, dels comentaris... En una setmana has de poder portar una cançó del 0 al 100 i això és moltíssima feina. Si a això li hem de sumar que les decisions del xou les prenem nosaltres, no sé si seria millor o pitjor...

Com afrontàveu els números amb què no connectàveu tant?

Llum: Jo vaig pensar: si em fan fer coses amb les quals no empatitzo al 100% artísticament, com a mínim, que tinguin un punt d'unió estètica. Per exemple, les botes de l'"Aviam què passa" també les vaig portar quan anava de macarró a la gala de repesca. Això ho vaig intentar pactar amb l'estilista: que la meva silueta, la meva estètica i la meva manera d'expressar-me en el programa hagi estat concreta perquè, fora del concurs, pugui marcar una cosa totalment diferent. Vull que *Eufòria* sigui un capítol i el que vingui després en sigui un de totalment diferent.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=NrEgIZ6fsKA

I què canviaríeu de cara a hipotètiques futures edicions?

Llum: De cara a les pròximes edicions d'*Eufòria*, que espero que hi siguin, crec que estaria bé que els concursants poguessin tenir més decisió creativa. Si no, acabes fent una feina més d'intèrpret i no tant d'artista.

Malgrat tot, esteu contentes del vostre pas pel programa?
Laura: Sí. Al final, és un programa de televisió i en som conscients. Jo sé que si no ballés potser no m'haurien agafat perquè ja hi havia la persona que feia balades o soul o r'n'b. Encara sort que he entrat! Tot això és visibilitat.
Llum: Ens hem de saber adaptar com a artistes perquè potser un any trec un àlbum amb una estètica de country i l'any vinent publico un disc superheavy mètal i amb roba de punxes...

Us ha permès créixer artísticament?
Laura: Sí, molt. Jo mai havia cantat i ballat alhora. He après moltíssim. Recordo quan vam cantar una cançó de la **Dua Lipa** al càsting i ens van dir que no féssim la coreografia, per poder centrar-nos a cantar i afinar... i em van agafar per les mirades que feia! Ens ha tocat fer un paper i encara sort que ens van agafar. Moltes persones es van quedar enrere en el càsting...

Video: https://www.youtube.com/watch?v=nynbtKLAVW0

GERMANOR EUFÒRICA
Com ha estat la vostra relació tant amb els 'coaches' com amb la resta de concursants?
Laura: Els *coaches* són grans professors, grans artistes i grans persones. A més, entre els 16 tenim un grup molt guai. No ho diem per dir.
Llum: Com a companys, tenim una relació de 10, perquè tot el que hem viscut ens ha unit molt. Ens portem molt bé, ens ajudem molt, ens entenem. També és veritat que abans de la primera gala, vam estar un mes totes juntes. A la majoria ens va passar que només ens volíem relacionar entre nosaltres, perquè érem les úniques que podíem entendre el que ens estava passant. És una experiència tan forta i immersiva que jo me n'anava a dormir pensant amb l'Aina Casanovas [*coach* assistent de coreografia] i em despertava pensant amb en Daniel Anglès [*coach* de veu]...

Com va ser aquest mes previ a les gales?
Laura: Jo recordo no poder dormir.
Llum: Sí, i repassar la cançó tota l'estona al llit... Va ser molt intens i només ho podíem compartir amb persones que estaven vivint la mateixa experiència. Crec que després d'aquest mes, ens vam endur una hòstia molt forta amb la primera gala.
Laura: Va ser un moment estrany, també. La primera gala va ser un abans i un després. Ens va fer adonar que estàvem allà per treballar. Vaig tocar de peus a terra i em vaig adonar que no estàs ni de colònies ni de vacances. Fins aleshores, estàvem en un núvol de felicita. Va ser un mes increïble: me n'anava a casa meva i tenia la sensació d'estar vivint la millor etapa de la meva vida.
Llum: Sí, per a mi també va ser la millor etapa de la meva vida. A més, però, mai havia rigut tant com durant el primer mes d'*Eufòria*. Jo veig els meus companys i somric.

La idea del companyerisme i el bon rotllo va més enllà dels vídeos previs a cada actuació, oi?
Laura: Sí, i tant que sí! Evidentment, tens els teus més i els teus menys, però és que si no, seria una relació falsa.
Llum: A més, ens respectem molt. Quan algú vol estar sol, el deixem sol. Les coses dolentes s'han dit quan era necessari.
Laura: Jo he tingut tensions... però amb els amics de veritat i amb la família també les tens. No pots estar sempre bé amb una persona. De fet, crec que primer calia conèixer-nos bé i, ara, ja sabem millor com tractar cadascú.

Ver esta publicación en Instagram

Una publicación compartida de Enderrock (@grupenderrock)

Us ha sorprès algun concursant en particular, perquè el vèieu diferent en un inici?
Llum: A mi m'ha sorprès l'**Edu**. No me l'esperava tan vulnerable. És una persona amb alguns atributs molt masculins i jo, normalment, no estableixo relacions amb homes heterosexuals si no és que són molt especials o molt sensibles; és a dir que siguin persones amb qui es pot mantenir una conversa sentimental o sobre inseguretats. En aquest sentit, per a mi, l'**Edu** ha estat una sorpresa. Quan va cantar "Vespre" a la gala 4 vaig al·lucinar. Jo no seria capaç de mostrar-me tan vulnerable.

Laura: Jo diria l'**Scorpio** i la **Núria**. L'**Scorpio** perquè la recordo al càsting i em feia por, i la **Núria** perquè des de fora em pensava que era supercreguda, però en realitat és supercuqui.

I heu creat algun vincle molt gran amb algú en particular?
Llum: Amb la **Laura**! [RIU]. I també amb la **Núria**, amb l'**Scorpio**, amb el **Triquell**, amb la **Clàudia**, amb l'**Alvert**...
Laura: Amb tots! És bèstia perquè hem passat tant de temps plegats que hem pogut connectar amb tots en algun moment. Jo crec que van ajudar molt els grups de la primera gala, perquè em va tocar gent amb qui no hagués connectat si no haguéssim compartit el grup.

Fins a quin punt 'Eufòria' ha canviat les vostres relacions prèvies?
Llum: Fins que no vaig entrar a *Eufòria*, no vaig sentir que estava envoltada de la gent que volia que m'envoltés en la meva vida. Sempre sentia que no tenia ningú a qui explicar-li el que escrivia o no tenia ningú a qui dir-li: "mira he tingut una idea per a aquesta cançó i l'he començat a fer a partir d'això!". Sento que a més de parlar de sentiments -que està superbé-, puc parlar també de coses artístiques i de fantasia. I això és molt guai.

ENTRE CÀMERES
Agafant el fil que em comentaves abans de la vulnerabilitat. Com heu gestionat haver de mostrar el vostre cantó més íntim i profund a la televisió?
Laura: En el meu cas, al càsting vaig cantar una cançó que em recordava la meva mare, estava afònica i vaig petar. Cantant, hi va haver un moment de pausa i, com que vaig haver de parar de cantar, em va sortir tot i vaig començar a plorar. Per altra banda, també recordo que amb el "Sense tu" pensava una mica en la meva mare, però vaig voler donar-li la volta i fer-ho sobre el meu pare. Al final, també és una cançó per gent viva. A mi em costa molt obrir-me amb el meu pare. Estem molt units, però no li dic gaires coses com "t'estimo". Si estic amb ell sap que l'estimo, però no m'agrada dir-li. I amb aquesta cançó vaig aprofitar per dir-li i exterioritzar-ho.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=WNnlSM1BkZ0
De fet, el teu pare ha estat molt present a 'Eufòria', oi?
Laura: En ser jo menor, el meu pare sempre ha estat als assajos; és el pare de tots i sempre diem que és el dissetè concursant d'*Eufòria*. Se sabia tots els números de la gala 1, i bromejàvem que si haguéssim agafat tots la covid, ell podria haver fet tots els números! El meu pare va gaudir molt a la gala 1 perquè ens va veure evolucionar molt.

I en el teu cas, Llum?
Llum: Per mi no va ser fàcil. Jo sempre poso una mica d'impermeabilitat a la meva personalitat. A mi em costa molt mostrar-me, fins al punt que el primer assaig de "Soy rebelde" va ser un xou. No volia empatitzar amb aquesta cançó i només pensava en l'impacte que podia tenir en el públic i com podia fer-la vocalment impressionant. La **Laura** em va ajudar molt a adonar-me que no podia tirar endavant aquesta cançó si no hi posava tota la carn. Ella em va fer una abraçada que mai oblidaré. Per a mi, el gran truc per fer cançons en què impliques molt de sentiment és tenir la part molt afiançada, saber com ho faràs en tot moment i després anar cantant la cançó amb fotos de quan eres petit o qualsevol cosa del bagul dels records.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=egw4AroHJu4
Com gestioneu estar envoltades de càmeres?
Llum: El simple fet d'estar davant d'una càmera ja et fa mostrar totes les teves emocions. Davant d'una càmera ets vulnerable sempre. Segon a segon, la càmera capta com ets.
Laura: No sé fins a quin punt tenir una càmera ho canvia tot. Jo no pensava si tenia les càmeres gravant-me: m'era igual. Nomalment no tinc problemes amb el fet que em gravin. De fet, em fa més vergonya actuar davant de tres persones que davant de tothom.
Llum: Sí, a l'hora d'actuar jo tampoc he tingut massa en compte les càmeres... Abans pensava que, a la tele, t'havies de saber totes les càmeres del plató!

I el jurat el miràveu?
Llum: Jo el jurat no l'he mirat pràcticament mai. Només a la gala de repesca amb el "La, la, la". Em sortia natural no mirar-los, no era una cosa forçada: sempre mirava les càmeres de dalt.
Laura: Jo mirava molt el públic i el jurat. A la gala 1 vaig mirar tota l'estona el Marc Clotet perquè em transmetia una confiança molt gran.
Llum: Sí, el Marc transmet molta energia amb la mirada!

DISSIDÈNCIES A TV3
A Eufòria, s'hi ha visibilitzat diferents identitats sexuals dissidents. Creieu que està havent-hi un canvi en el nivell de visibilitat del col·lectiu en llocs com la televisió?
Laura: Bé, ara s'està normalitzant. Jo crec que, sobretot, ha ajudat a les persones més grans que miren TV3. Segur que molts s'han conscienciat. Per exemple, a la gala 8 una de les ballarines va ensenyar un pit.
Llum: El grup dels setze d'*Eufòria* som un reflex de la societat. Ens enganyem quan mirem un *Operación Triunfo* d'anteriors edicions i només hi ha perfils normatius. Tu ets dissident i trenques els esquemes del gènere en el moment que dius que ets gai o vas vestit d'una forma determinada que se surt de la norma. Crec que és un deure per a una televisió pública, que paguem entre tots, que tingui una representació total de les ciutadanes que la paguem.

Creieu que ha tingut algun impacte en l'audiència de TV3?
Laura: És una cosa normal i tampoc crec que massa gent hagi flipat gaire, la veritat. A la nostra generació i als nens petits no els haurà sorprès gens.
Llum: Clar, un nen no et jutjarà per com vagis vestit. De fet, el nen li molarà el que fas per com xerres, com cantes, com et mous... Això és el que veritablement et determina com a artista.
Laura: De fet, en **Joan** ens ha explicat que molts nens li han escrit i li han donat les gràcies perquè els ha ajudat a "sortir de l'armari". I, precisament, espero que aquest programa també serveixi perquè no haguem d'ajudar a 'sortir de l'armari', sinó perquè sigui una cosa normalitzada.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=nbYp9GaVfuM
T'ha agradat com s'ha tractat la teva identitat al programa, Llum?
Llum: Jo estic molt orgullosa de com *Eufòria* ha respectat la meva persona perquè crec que podien haver anat al discurs de: "ets una persona no binària! Què vol dir això! Què vol dir això altre...", etc. Només es va dir en el primer capítol que soc una persona no binària i ja està! No se li va donar més bola a la resta de gales. El que vull que la gent sàpiga de mi és com canto, com ballo, el meu missatge polític, tot el que penso... Tot això és l'important i amb allò que s'ha de quedar el públic. És cert que, a la primera gala fent "Like A Virgin", va passar una cosa que no em va agradar i vaig haver d'aturar: quan estàvem creant el *look* de l'actuació, em van dir que volien que anés molt andròginа, ni molt masculina ni molt femenina. I jo vaig dir: "Atureu-vos, la cosa no va per aquí". Jo, com a persona no binària, no dec ni masculinitat ni feminitat ni androgínia. No devem res com a persones ni s'ha de tenir cap expectativa.

En últim lloc, quines idees de futur teniu després d''Eufòria'?
Llum: Un cop acabi el curs de teatre musical que estic fent, m'agradaria fer un projecte discogràfic consistent. Tenir una bona base per poder treballar, i a partir d'aquí, estirar al màxim aquest projecte per poder-ne crear un altre. Serà un projecte molt humà, molt reivindicatiu, molt sensible i visceral.
Laura: La veritat és que jo no tinc del tot clar què vull fer. Sé que vull que estigui relacionat amb aquest món, però no sé en quina direcció. Per una banda, jo tinc la dansa i estic fent de professora. Per l'altra, tinc el cant. També m'agraden molt els musicals i m'agradaria molt estudiar teatre musical. No sé si vull dedicar-me a fer dansa, concerts, musicals o anar a estudiar als Estats Units o a Londres... Per ara, vull concentrar-me a acabar la formació professional de dansa. Tinc 17 anys i crec que, a poc a poc, ho aniré descobrint.